

La Pièce
199

Giá: 0\$30

1912

BÀI CA MỚI

KHÁC THỨ

子才七

CHỦ BÚT

NGUYỄN-TÙNG-BÁ

Édité par

Đinh-thái-Son

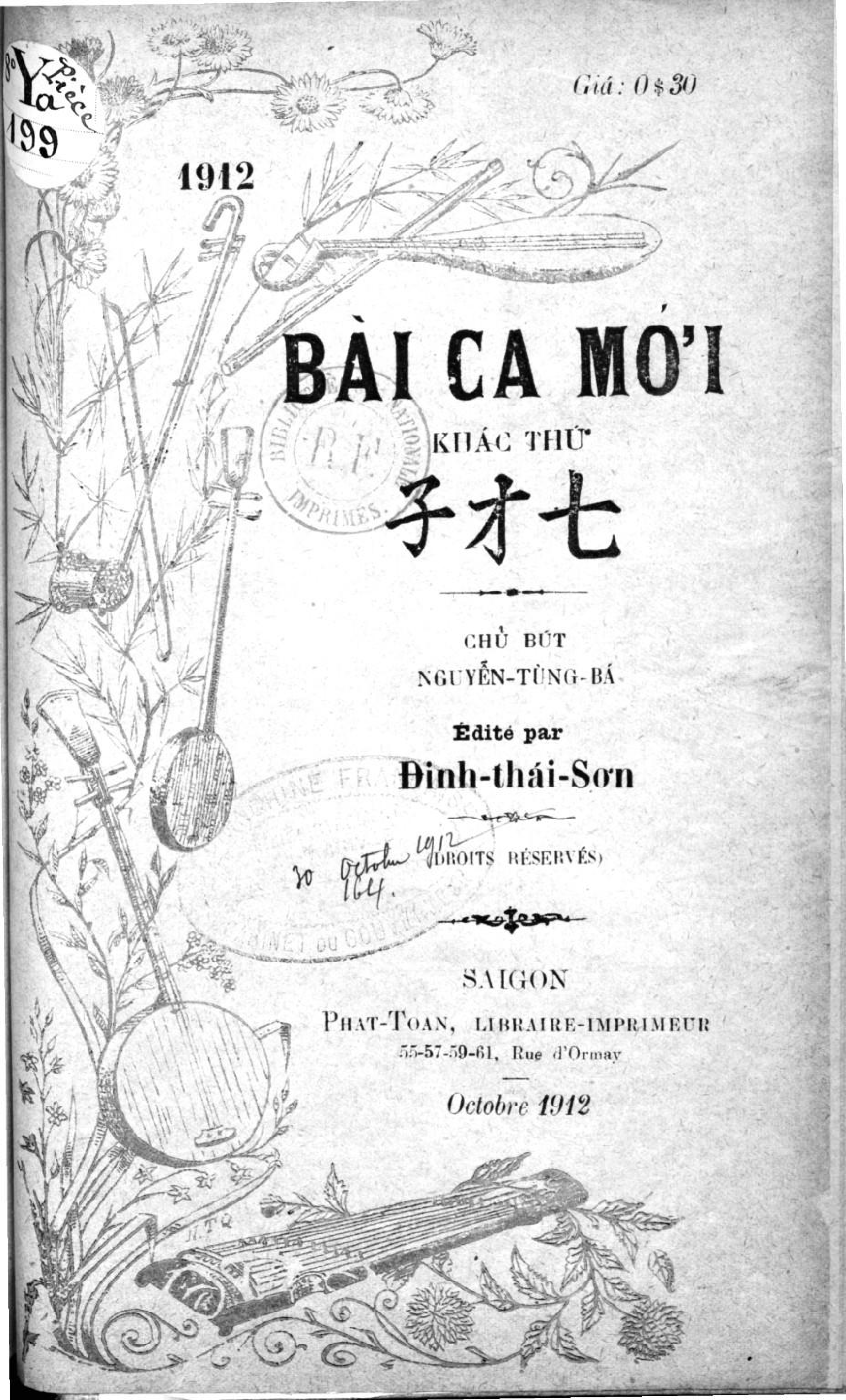
20 October 1912
164.
(DROITS RÉSERVÉS)

SAIGON

PHAT-TOAN, LIBRAIRE-IMPRIMEUR

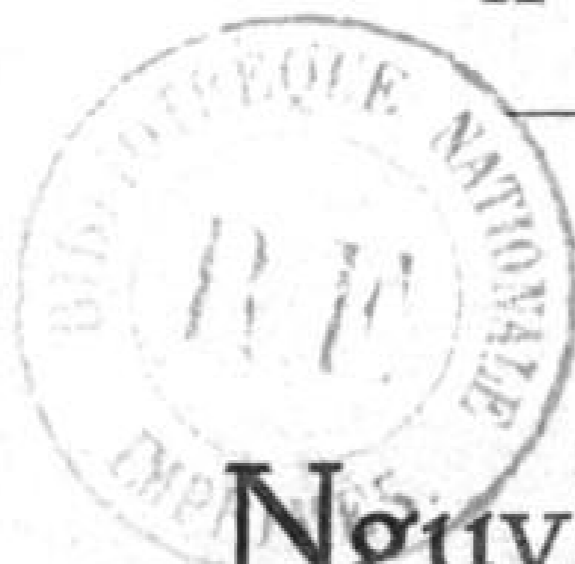
55-57-59-61, Rue d'Ormay

Octobre 1912

Bài ca mới

KHÁC THỨ

CHỦ BÚT

Nguyễn-tùng-Bá

Édité par

Dinh-thái-Son

Giá : 0 \$ 30

(DROITS RÉSERVÉS)

SAIGON

PHAT-TOAN, LIBRAIRE-IMPRIMEUR

55-57-59-61, Rue d'Ormay

—
Octobre 1912

*Pièce
8e Ya
199*

Tự rằng:

Bài ca bấy lâu sắp đặt ra cũng nhiều, song có hai thứ Tứ-đại Phụng-hoàng mà thôi, như vậy trong Tứ-phương-quân-tử cùng Liệt-vị-quốc-cô cũng trách sao không in khác thứ.

Nay tôi không nệ công khó, kiêm thêm cho đủ thứ, ăn hành ra một cuốn, đặt tên là CA-MỚI KHÁC THỨ, gọi là giúp vui trong khi dãi hững.

NGUYỄN-TÙNG-BÁ.

BÀI CA MỖI KHÁC THỨ

LƯU THỦY PHỔ CA CHỨC THÁNH

{ Chúc, Nam-quàc, ký thọ vĩnh xương
{ Hoàng đồ nhật nguyệt tịnh trường,
Quân triêm thiên, tải, ân hoan.
Trung thiên nhật, chiều giang hà,
Hương phúc, mắng tòa,
Huê nguyệt, cao phan.
Huy huy, thánh, đức cang đại.
Trị bình, thiên tải,
Văn võ, tể bang,
Chúc tụng, lạc, dân đồng lạc,
Tông phong, phóng hạt.
Hải-quàc, hân hoan.
Tam thiên, châu, lý, nan cao,
Gia thân, cảm bảo,
Ngọc, chiều, huy quàn.
Đấng quan cứu, ngũ long phi,
Thánh thể, giêng hi,
Hổ cứ, long phan.
Đương kiêm cứu, trùng xuân sắc,
An tập, nam bắc,
Cung, điện, tân trang.
Độc sanh, hiêu tử trung thần,
Giã ngoại, đình dân,
Phước duyên song toàn
Võ dục cộng thừa đơn phụng,

Mao cẳng, chúc tụng,
Hiệp cảnh, bình an.
Mãng triều, chung cổ tương sinh,
Thoát thê, trăm anh,
Quân thân, Thành Thang.
Thiên khai, Võ, khúc văn tinh,
Trị thê, thái bình,
Ngưỡng, đại đức thiên nhan.
Kính tri ngũ đế đức lưu,
Tứ hải, hàm ma,
Vĩnh cửu, tam hoàng.
Hoàng bạo, long bào toàn thể,
Sơn bà, đoái lệ,
Hưng quốc, hưng bang.
Quốc hưng, tác, hữu trình tàng,
Cộng hữu, nhưt tràng,
Thọ bắc nam sang.
Tam thiên, hổ, bãi tại đình,
Long chân, phụng trình,
Xuân, thủ, chánh đáng.
Đê thê, khản, thanh như xuân,
Tứ hải, pha đặng,
Quốc, thời dân an.

BÌNH BÁN CHÂN PHỔ CA
CHIÊU-QUÂN CÔNG HỒ

Tay vưng, chiêu, chỉ công hồ,
Thân phận, liễu bồ,
Xa cách mặt long nhang.
Choạnh tuổi, nổi phận phong tinh,
Vượng tướng, khởi trình,
Là chôn, ải quang.
Nhìn xem, non nước vui vui,

Mặt biển, chơn trời,
Thảm bắc sáu mang.

{ Tóc tơ, đầu vương cuốn nô

{ Mây khúc, cầm hồ,

Nóng như lửa, đốt gan.

Một thân, trôi, nổi, giang hà,

Bạn với, tùy-bà,

Tịch, tình, tang.

Thương nổi, thân âm lạnh

Gót sen gượng lán trùng xa.

Hém vi mặt nguyệt còn xinh,

Non nước, tang tình,

Ủ dột dung trang.

{ Nào ai, tau lại cứu trùng

{ Rằng thiếp thệ chung thân,

Gởi, tại, tràng giang.

Gượng nung, dây, bán nguyệt,

Bồn dây, thảm thiết,

Như khóc, như than.

Đờn, năm cung nhớ Hớn,

Trời, giận đất,

Xin chói lòng ngay gian.

Xuân qua, rồi lại đèn hè,

Thương cha, nhớ mẹ,

Dạ nào an.

Thảm nổi, duyên chích mát,

Bỉ mình, phận bạc,

Nên trăm gảy gương tang.

Cha con phân lạt bấy,

Cậy nhờ, dộc mai,

Nguyệt lụy sang sang.

Mưu sâu cầm mây dằng cuốn nô,

Xui thiếp, công hồ,

Nghĩ thôi thương thay Thánh-hoàng.

Đã sanh quắc sắc tài danh,
Đi nở, lòng đành,
Dươn lành sánh với sài lang.
Chín trùng, dầu lòng chẳng thương,
Đền nghĩa, cang thường,
Chưa trọn, tam cang.
Nhìn xem non nước lạt xa,
Bỏ cửa, lia nhà,
Lòng dạ, lỏng lang.
Thương thay má phân châu mây,
Phận hèn, giả đại,
Nhiều nỗi, đa đoan.
Quản bao, sóng dập gió dôi;
Thuyền quyên, trôi nổi,
Nào kể xương tang.
Trăm năm, thôi, đã, phui rồi,
Tâm tình, khó nổi,
Gởi thân, phiên bang.
Chía trùng, đặt an,
Rảnh bầy, thiên hạ thái bình.
Hồng nhan, cũng tạt bia vàng,
Mừng cho biển rộng sông trong,
Tôi chúa, vui lòng,
Văn võ, gia quan.

TÂY-THI PHỔ CA

ĐẦU XẢO

Mừng thay, nay đến ngày hiển vinh.
Trên, Giám-quốc,
Dưới, xin các quan.
Đầu xảo đi,
Mở trí khôn ngoan.
Là giờ trước,

Các nước châu lang.
Công hầu công hầu
Qua xa, giá; nghinh ngan.
{ Quốc gia thanh quan
Thanh, dân nhân.
Hội, văn thâu,
Nữ, tú, xinh khương.
Kẻ, đua ngựa, người ở chơi thoàn.
Hội, nhứt tràng, ca xang.
Quốc minh tể, chĩnh, tu nghiêm trang.
Quan dụng tinh mã binh xem rạng.
Ngộ hưng hậu, vui chơi hân hoan.
Chúc, muôn di gia trị nước an.
Thầy, nước trị, nhiều tay, tài năng.
Mở, lệnh chơi, nơi nơi đèn sang.
Thập đèn huê chói sáng như trăng.
Rạng, trời Tây,
Đều thầy cờ văn.
Dầu, nguyệt điện,
Cảnh tiên cũng bằng.
Chúc, ngàn thu,
Quốc phú phuôn đặng.
Chi trăm năm, lễ chĩnh thêm dặng,
Mạo, long đặng, võ văn.
Tri thay, một môi chuẩn thẳng,
Khai, cõi bờ, dân nhờ ở ăn.
Lập công thành mở trí mây trăng,
Nhà-nước chơi đèn nơi ai căng.

TỨ ĐẠI PHỔ CA

TÔ-HUỆ

Vưng, chiêu chỉ, trước, bệ rồng,
Cầu xin, hai chữ, tạt lòng,
Dặm, ngàn trùng, phú cùng, an biên.

{ Ôi, chôn kiêu, thiệp liêu, trau duyên
{ Chén rượu đào, ngựa nghiên,
Xin ,cạng, câu, đá vàng.
Lúc, lên yên,
Chứa, chang, dọt lụy,
Thiếp cũng, ngậm ngùi,
Lòng chức nữ ngưi lang. .—.
Kiêm lang, nẻo, quan sang,
Nở đi nào bạc tin khan.
Chôn hoạ bình, dễ dang,
Thiên quỳnh diêu giêng, quanh quẻ,
Thơ thần, rất thầy,
Rơi xanh một tàng.
Ngo, ngân, môi tơ đồng,
Là, bây, bụi hồng,
Bay lập trướng sang hô.
{ Biệt, ly chưa gặp gỡ
{ Thiệp, xin, trăng mây rừng nguyệt,
Đền nước, non người,
Cho thầy mặt phu lang. .—.
Tưởng thôi, khô héo, lá gan,
Nở an niêm chôn **Đông-quang**.
Biết bao giờ, cho hiệp mặt,
Lúc đưa chàng, **ly biệt**,
Thơ thần, trực thầy,
Lá, lao, nhuộm vàng.
Nay; mai, trở, mây hàng,
Hương nức, nhị tàng,
Thêm rức rở bóng thiếu quang.
{ Lương dươn sao mà phụ bạc,
{ Tuyết, xuân thiên biết ai là bạn,
Thầy nhánh, dương tàng,
Nên thiệp mới bề ngan,
Cám cảnh xuân, lúc, gian nan,
Chôn hoạ bình, trời bức tranh,

Đoạn tình, đoạn tình.
{ Sắc thiên, gởi tới
{ Cách mây, ải sao,
Nở, bậc tin thơ nhân.
Khôn, ngăn, lụy chứa chang,
Dựa, mảng loan,
Nghe nhận mà, bay ngan.
Canh tàng, canh tàng,
Ruột thác thối mây đoạn.
Khúc đờn, khúc hoán,
Ngơ, ngăn ngơ đôi dàng,
{ Ôi hoán trước chưa đức giầy vàng
{ Bầy lâu lòng thiệp ngõ ngàn,
Dầu cỏ dầu, để ai chẳng hạng.
Dầu, non mòn, biển cang,
Chôn ải quang, chàng nay nhớ thiệp,
Thiệp cũng, nhớ chàng,
Nào đặng lúc rảnh rang. . — .
Kiêm lang, đạo, tam cang,
Phải, lo cho, vẹn toàn.
Dệt Hối-văn kính chúc thánh hoàng,
Xin tha, chống thiệp,
Kiệp về, xuân quan.

GỞI THĂM TÌNH NHÂN

Phong, cần phong, thăm bạn một bài,
Bầy lâu, sấu nào ai hoài,
{ Lối, phận nầy, chờ ngày, vẫn lai.
{ Cách nhau đã mấy năm ngoài,
Xin em đừng, đem lòng, đôi hai,
Ở đời, làm trai.
Nghĩa nơn cho lâu dài.
Nổi, đa đoan,

Mỗi bữa thôi, sớm khuya nhớ bạn,
Anh mắng, lo bề,
Sự gia thật hiểm nguy. . — .
Á tri, hời, cô tri,
Biết bao giờ cho khuây.
Hỏi nợ tình có bay,
Cũng một lòng kiêm thạch,
Còn non, còn nước
Nợ, duyên, hãy dài.
Xưa, những, kẻ, sắc tài,
Dấu thê, gian hoài,
Phải, lo bề hiêu thân.
Ân vắn, ái ân,
Mắng, thang, thân tuổi phận,
Chạnh cảm, nỗi mình,
Khuya sớm buổi nắng mưa. . — .
Xưa, nhớ, người xưa,
Lúc ra vào sớm trưa.
Dề kêu chiêu quạn thắc,
Mài mực bằng nước mắt,
Càng cay, càng đắng,
Nghĩa như mạng nong.
Tuổi, xót, phận má hồng,
Lờ chí, tang bồng,
Gánh nặng hoàng, hai vai.
Hời, lá lay,
Hời, ai ôi có biết,
Trước sau, vẹn tuyền,
Em năng nỉ với thung huyền. . — .
Cao, mây, từng cao,
Soi xét lòng, bạc đen.
Một lòng, một lòng,
Trong, đục dầu, đục trong
Hở, phận long đong,

Lụy, tuông sa, nhỏ ròng.
Ngồi, nhớ thuở, sơ giao,
Mây, khúc đau,
Nhớ mây lời, cạm sâu.
Dài dẫu, dài dẫu,
Em, lòng chịu, ước trông,
Thảm bất, sâu đông,
Nguyệt, xe lơ, tơ hồng.

{ Mai mưa mai nắng dột tang tình
{ Éo le huê giấc miệng bình,
Nhớ thương khi bệnh rình.
Em, giữ lòng, trung trinh,
Lương duyên thiên đã định,
Đôi, lứa mình,
Khăn khăn sắc định. . —.
Ôi thôi, đờ chớ câu mâu,
Xin, giảm cơn ưu sầu.
Anh, chí lâm nông nả sách đèn,
Nguyện, năm giữ,
Hiền tình trọn hai.

KHUYÊN VỢ BỚT GHEN

Thôi, em ôi chớ nói nhiều lời,
Anh chơi cho thoả với đời,
{ Bó, buộc hoài, chẳng hề, thành thối.
{ Vòn dây chẳng muốn chơi bời,
Đã, mây lán, phân trần, hết hơi,
Không thềm, nhiều nơi,
Bạc bẽ, thôi, có trời.
Bạn, tát chê,
Em ở, chi, rất tẻ,
Lo lắng, trăm bề,
Cực khổ cũng không ghê. . —.

Ồi thôi, anh biêt, lo xa,
Chẳng phải nào ham nguyệt hoa.
Khuyên em đừng, buồn bã,
Ăn chơi mà cho đã,
Đó chớ, rầy la,
Vậy mới yên trong nhà.
Thảm, con, vợ, rất kỳ,
Xấu hổ, mặc thì,
Cứ nghe lời, thị phi.
Đã. không lòng xét suy,
Chớ, ăn quen khi thị,
Anh chẳng, kể gì,
Ắt phu phụ phân ly. . —.
Ồi thôi, ời, thôi thôi,
Tánh, nết mình phải đổi.
Thảm, sáu, nhiều nỗi,
Chớ ý mình, lân lời,
Ngày sau, tự hồi,
Việc thôi, đã rồi.
Cứ, mỗi đêm ở nhà,
Vậy khởi, rầy rà,
Đã nhiều lần anh bỏ qua.
Trúng nghiệp báo hoan khiên
Hễ có đi, chơi sanh chuyện,
Cà tởi, cà riêng;
Ngồi đứng chẳng yên. . —.
Phải suy, phải xét, phải thương,
Đáng chuyện thì nên ghen tương.
Cang thường, cang thường,
Lẻ đâu anh, chẳng tưởng,
Nghỉ chi cho trượng,
Đạo tam cang ngũ thường.
Tuổi, phận, bầy, vô duyên,
Mục ứa; liên liên,

Khiên nổi nhiều đảo điên.
Thăm phiến, thăm phiến,
Con vợ nó, chẳng kiên,
Nói cũng, tự nhiên,
Tánh hạnh, thêm, không hiền.
(Đêm, mỗi đêm, kiếm chuyện nói hoài
(Khen cho sập lớp, rất dài,
Nổi, xung thiên tao đánh đập,
Thiệt tình, chẳng hâm,
Nổi, xung thiên tao đánh đập,
Năm cứ, lắm thâm,
Như vậy mới an tâm. . — .
Đề lo, toan tính, làm ăn;
Nên, bấy lâu, đây dằng.
Thôi, ời thôi tự hậu thuận hòa,
Vui, hỉ hạ,
Yên thừa thất gia.

GỢI TRÁCH AN TÌNH Ở BẠC

Đêm, năm canh giấc điệp mơ màng,
Nghỉ suy, thương nhớ bạn vàng,
Tạm ít lời gởi cho chàng, làm tin.
Bây lâu đây đó, nặng tình,
Đền nay mà, khiến mình dở dương,
Ở này, người thương,
Khéo, phô trương, đôi đường;
Dựa, phòng loan,
Nhớ những khi với bạn
Em không, phụ phàn,
Anh đi nở nghi nan. . — .
Duyên, xứng lương duyên,
Môi chỉ mảnh, vương rất nghiệt
Đau dớn lòng, cơn ly biệt,

Công việc nầy, ai nào biết,
Bây lâu, chí quyết,
Nay rõ, thêm, ưu phiền.
Muôn kêt, nghĩa, vợ chồng,
Thì phải, dò lòng,
Mới biết mà, đục trong.
Chữ, keo sang phải lo toan,
Chôn My-tho, ghi tác dạ,
Xin chớ, phụ phàn,
Mà lỗi nghĩa, tào khan. . — .
Lương duyên, bởi, hoàng thiên,
Chạnh thương chàng chi xiếc.
Gòi chích đầu thăm thiết.
Môi sáu nầy không tuyệt,
Tổ cho, anh biết,
Tinh, sao cho thiên.
Nở, để, thiệp cơ hàng,
Ham chỗ, có vàng,
Cục khôi tình em mang.
Tủi, bạc phận hường nhan,
Nghỉ tức, nên phân cạng,
Dươn khéo, lờ làng,
Ngồi đứng chẳng an. . — .
Quạnh hiêu, nghỉ, đắng cay,
Ở xa dầu, sao không hay,
Việc nhà, việc nhà,
Lo lắng, kể xiếc bao,
Chẳng, trước, thì sau,
Nở, quên kiếm, nơi nào.
Đó, phải, xét thì chung,
Xử vẹn, thì chung,
Thì hiệp cùng, có thuở.
Ắt là, ắt là,
Duyên hội ngộ dạng tình thâm,

Hỡi, người tri âm
Không lẽ riêng, âm thám.
{ Ôi, ôi thôi nhiều nỗi ngờ ngàn
Sớm toan xin chớ qua đàng,
Ôm gôi, loan chờ bạn.
Đêm những ngày hồi hang,
Đau đớn, thôi, mây đoạn,
Muôn, gặp chàng,
Thẹn bầy dung nhan. . — .
Gởi than với, ân nhân,
Phải lo toan, cho cần.
Mỹ-Thanh-Trung vui thú, an bản,
Tam, ở ản,
Một bài cạng phân.

THƯƠNG NHỚ CỰU TÌNH

ĐAU TƯƠNG TƯ

Xuân, đêm xuân gió thổi bên lầu,
Nhớ thương bạn củ thêm rầu,
Bóng, trăng lòa ưu sầu, năm canh.
Trách em nở vội cho đành,
Dầu, nơi nào sang giàu, khôn lành,
Sao bằng, với anh,
Có đức thôi cho đành.
Dạ, kiêm châm,
Tiếng dè, kêu, mây chập,
Nghĩ, hồ thám,
Trông hiệp mặt tri âm. . — .
Năm canh, luông, riêng lo,
Cách dặm ngàn hoa cỏ.
Hai phương trời, không rõ,
Biết ai mà phân tỏ,
Đôi ta, xứng lứa,
Tuổi lại thêm, đã vừa.

Bên, đục trong em lọc lừa,
Biết đâu, hòng chừa,
Xin nhớ nguyên, ngày xưa.
Riêng lo, nổi, nắng mưa,
Đó, không, nơi, nương dựa,
Phải sớm, ngăn ngừa,
Hoa để muộn ai tra. . — .
Khi, nhớ những khi,
Dầu thế gì, cũng nghĩ.
Giữ trọn niềm chung thỉ,
Nam nhân, chí chí,
Mưa chớ sai, phải thì.
Gái, có sắc có tài,
Nữ công, dối mài,
Vậy mới là ít ai.
Đàng xa nghĩa chẳng phai.
Dầu, có lâu không nại,
Miếng cho, lâu dài,
Mưa chớ khá đơn sai. . — .
Mỗi đêm, tưởng, ước ao,
Bồng giắc hoè chiêm bao.
Thầy mình, thầy mình,
Giống in, dạng, giống in,
Khó nổi, làm thình,
Tưởng đâu gặp thình linh.
Dám, trách, bày, ông tơ,
Khéo, lằng lơ,
Đề đây mà thương nhớ.
Phải dăng, phải dăng,
Đó có biết hay chẳng,
Dọt, lụy không ngăn,
Có, nơi nao, không bằng.
{ Lay, lá lay căng nợ bởi trời
{ Lòng anh chí quyết trọn đời,

Ước, mây trắng, sao cũng đợi.
Hề, việc nhà, thanh thoi,
Ước mây trắng sao cũng đợi,
Xin chớ, nghe lời,
Mà ha m phức khác nơi. . . .
Thôi, ôi, thôi thôi,
Lo, kinh sử, trau dồi.
Nhân, tình nhân xin chớ phụ phàn,
Nhớ, lai vãn,
Thăm viếng bình an.

TẶNG TÌNH NHÂN

TỨ ĐẠI PHỔ-CA

{ Trăng, bóng trắng nhập nhán bên nhà
{ Bóng trắng nhập nhán bên nhà,
Khiên, đem lòng, thương mà cô-ba.
Ai ôi có thâu, chẳng là,
Nay cô đành vội thì đi xa,
Một lời, phân qua,
Tôi tặng, đưa, gọi là.
Dạ, chẳng an,
Thảm, thân cô, đi lưu lạc,
Mưa nắng, giữa đàng,
Ai giúp đỡ thuốc thang
Tức cho, tụi, mình a,
Giận bây đời, ôi là chả.
Giọt mưa sâu, rĩ rả,
Chén chung tình cô không hỏ,
Việc chi, vội vả,
Bỏ, đi, xứ người.
Quyết, chí, muôn, đời đời,
Xin nghe, mây lời,
Đặng thỏa tình, tương tư
Nhơn sao lòng, vội đi,

Thả xứ kia, sang qua xứ nọ
Ong bướm, nhện nhàn,
Chẳng lo chúng dễ khi. . — .
Ồi thôi, phải, xét suy,
{ Hổ phận thì nữ nhi
{ Giọng lây tiếng kiêu nghe in ỏi,
Ở bạn vàng, tôi dám hỏi,
Gởi thân, trăm mối,
Chết, chôn, một mình.
Chém cha, cái, sô má hồng,
Thieu chi kẻ ảm người bồng,
Sợ tuổi già, sanh bệnh nguy.
Nên, hư, chẳng, nghĩ suy,
Có nói ra, đổ cho sô mạng,
Ghe gớm, cuộc đời,
Thêm hổ cái, thân. . — .
Thương nhau, nên mới, tổ phân,
Cuộc khó giàu, như mây nổi.
Coi kia, coi kia,
Ong, bầy vò bướm, luyện sa,
Nát nhụy, bông hoa,
Chi, cho khỏi, rụng tà.
Nêu; nói, quá, hết hay,
Vòn không phải nhiêc cay,
Hỏi, mình, nghe thay.
Sự đời, sự đời,
Người, ta sao, mình sao,
Phủ có, trời cao,
Dối, dấng chi, khoe tài.
Em ôi, làm chi trâm giắc lược cày,
Môi son má phấn vẽ mày,
Lên, xe, xuống, ngựa.
Phỉ, tình, hay chưa,
Lúc lên xe, khi xuống ngựa,

Sự ây, phải chừa,
Chớ, khá, say sưa. . — .
Vui chi, chẳng nghĩ, ngày sau,
Y, hoa tươi, khoe màu.
Thôi, cô đi mạnh giỏi rồi về,
Nghĩ, chúc nghĩa,
Chớ giận, nọ kia.

PHỤNG-CÂU-HOÀN-KHÚC PHỔ CA
TU-MÃ-TƯƠNG-NHU GẶP VỢ

Tương-như hỏi chàng,
Tương-như, hỏi chàng,
Chàng nay rõ, tình nàng.
Từ, ngày, chàng, lại chơi,
Dư để, tiêng đờn,
Thiếp, thăm thiếp sáu khan.
Tương, tư, nầy về ai,
Hỏi người, tri âm,
Đêm nằm thiếp nào, an.
Trăm năm, xin, ký duyên hài,
Thương người có sắc có tài,
Mới sánh, cùng bạn loan.
Ông tơ, nay đã, xe chỉ điều
Dầu cho sắm sét búa riêu,
Thiếp cùng cam theo, cùng chàng.
Nguyện, một, lòng, cho trọn,
Trăm năm, chung vẹn,
Trắng tóc, xanh, với chàng.
Lòng, tưởng, chàng hôm mai,
Sách đèn, không ai,
Lúc nưng đỡ tráp, khăn.
Thương, những, thân anh hùng,
Ai sớm khuya với cùng,

Nên, kết duyên, cùng bạn,
Phụng câu hoàng khúc vịnh,
Lương duyên, thiên định,
Gió, trăng đưa, duyên nàng.
Đôi ta, kết, duyên tơ hồng,
Bởi người trời tiếng tơ đồng.
Nên cô ý, ngày đêm.
Từ, ngày, rày thuyền quyên,
Gặp gỡ tay anh hùng,
Xin tưởng chúc, tình cùng.
Đôi ta, trộm, sánh, cang thường,
Ở đây e lịnh Thung-đường,
Dắt, nhau qua, Lâm-cộng.
Kiềm chôn, ở, bán rượu nồng,
Sớm, khuya, nuôi chông,
Tới khoa, sẻ, xương thi.
Khi, ra đi có, lời thề,
Hạ bút ngọc tay đề,
Lạc-dương bên cầu này.
Sau, không thừa tứ mã cao xa,
Bất thành, công danh,
Ta thề chẳng về, đây.
Công, mấy năm đọc sách không rời,
Trời cao đâu có, phụ người,
Chiêm bản cao, danh đã rạng.
Mới, thoả, chí anh hùng,
Đáng, trọng, phu tòng,
Tuyệt, danh biểu, đã cùng.
Đề, huê, về vinh qui
Nay ra cuộc tang bồng,
Phản bộ lại, cô hương.
Thương thay, mấy năm lưu lạc giang hồ,
Ngày nay nên gánh cơ đồ,
Chí, nam nhi đã toại.

Phụng cầu hoàng như vậy,
Văn-quân-tur-mã,
Hưởng, vinh, hoa trọn đời.

THẤY CHÙA

TỨ ĐẠI PHỔ-CA

Tai, trái tai gay mắt không ngối,
Khiên nên tác dạ bối hồi,
Phânđôi lời cho người xét suy.
At tăng lắm chúng dị kỳ,
Mắt cháng chường dám nào, sai ngoa,
Mượn hơi đờn, ngâm nga,
Cả, tiếng kêu muôn người.
Xụ, xang xê,
Chớ khá tin mây tay ăn lộc,
Dựa, cửa thiền,
Mong lây cửa bá gia. . — .
Nghe chằng, kia hỏi, chúng ta,
Gấm sự nầy nghe rất lạ.
Cảnh Đông-thiên có ông Thủ-tạ,
Lén đi rờ con mẹ góa,
Ngó lên, bồ lúa,
Thầy sư huynh ần hình.
Chó, nghe, thôi mới sủa rùm,
Sư huynh khăn khít bạch trùm,
Ngồi núp mà không ra.
Quỉ, ma dục, át tăng,
Thị nữ kêu, bớ con bầy Phụng,
Đi rước; hương-tuần,
Tới tra xét gian nhân. . — .
Ông hương, vội bước, phăn phăn,
Hỏi thăm nàng có làm răng.
Thị-nữ bèn phân tỏ,

Nghe nói liền coi cho rõ,
Bước lên, bỏ lúa,
Hỏi, có sao, bỏ chùa.
Thủ-tạ, bước, xuống liền,
Xin cô chớ khá ưu phiền,
Có sự nầy tại lương duyên.
Gôm ghê bọn ăn chay,
Dám đem thân, chôn, hang cọp,
Kinh kệ, mỗi ngày,
Riêng dạ chẳng ngày. . .
Ồi thôi, lương, xót xa,
Lâu lâu bày lên giàng hỏa.
Dỗ dành, đờn bà,
Cúng, những, là bạc trăm
Thầy Phận, nào ham,
Song, cũng tin rằm rằm.
Tức, tức, bày nhưn tâm,
Chẳng kể, chống con,
Kiềm những thì trà ngon.
Mau liền, đem chùa,
Át tăng tụng, nam mô,
Riêng tưởng, mây cô,
Xâu, hổ thôi, đạo mình.
Năm, trăm năm sông ở thác về
Tây-phương ai biết đâu kia,
Đừng có tin, nầy tay gian lận.
Sách, vỡ còn, nơi đây,
Nghĩa chúa tôi cha con chồng vợ,
Sao chẳng, phụng thờ,
Bầu tin tưởng ước mơ.
Hôm nay dòm thầy át tăng,
Nó trộm thầy rõ ràng.
Cả, tiếng kêu mây thêm trong làng,

Chớ, mê mân,
Nó lột vàng, cân.

TÔNG TÌNH NHÂN

TỨ ĐẠI PHỔ-CA

{ Xui, ai xuôi trời tiêng tơ đồng,
{ Trăm năm muôn kết vợ chồng,
Nghĩa, mạng nông song mà trái duyên.
Tiếc em đi đã khắp miêng,
So sắc tài đáng người thuyên quyền,
Nên lòng, sáu riêng,
Uổng, công đây, thế nguyên,
Xự, xang xê,
Đã biết câu, thân vinh nhứt nghệ,
Sao chẳng, lo bé,
Đề cho chúng cười chê. .—.
Tiếc thương, nên mới, gián cang,
Chớ dâm muối, lưu lạc.
Phải lo thì đôi bạn,
Khuyên mưa đấng riêng hoán,
Nghĩ thôi, rất ngán,
Chua xót thay phận nàng.
Lửa, bén, hương đã đành,
Cũng quyết, cho thành,
Chứng có thì cao xanh.
Thung huyên rây, la anh,
Biết, làm, sao cho đặng,
Sáu nào, phải dặng,
Dọt lụy ứa khôn ngăn. .—.
Rất thương, mây, tiêng ca,
Khúc Phụng-hoàng rì rả.
Có công dày vọc nhà,
Trông gặp nàng nghe mới thỏa,
Vái xin, cho khá,

Ráng, dựng nên, cửa nhà.
Thương, ăn, nói, thiết tha,
Bạc phận, khéo là,
Nghĩ lại càng thiết tha.
Đề, thương dạ, dễ thương,
Cũng có, khi, tương hội,
Trước sau, một lòng,
Chạm đá ghi xương. —
Ồi thôi, ôi thôi thôi,
Càng mảy lời cho em rõ.
Đề phiến, đề phiến,
Vấn, tâm đợi vấn tâm,
Hỏi, bạn tri âm,
Lụy, tuông sa, ước dâm.
Duyên, duyên, phải, duyên ưa,
Gọi chúc, tình đưa,
Gương trong đời cũng những.
Bây chừ, bây chừ,
Lừa đôi xứng lừa đôi,
Bèo nước, đương trôi,
Tiếc, em cũng đi rồi.
Trong, đục trong lọc bên nào vừa,
Biết sao tránh dặng hồng chừa,
Phải sớm lo, trau thân gởi phận,
Đặng, nương dựa ngày sau,
Để đến khi, thôi nắng hạn,
Lá rủ, hoa tàng,
Cậy ai tưới, ai che. —
Vái xin, đây, đó, bằng an,
Cũng gặp nhau, đôi hời.
Xuôi, khéo xuôi căng nợ bởi trời.
Anh, tạm gởi,
Một bản ca chơi.

GỜI THĂM CHA MẸ

TỨ ĐẠI PHỔ-CA

Thương, thung huyên đòi cùm úa vàng,
Nay con cách trở xa đàng,
Nhớ, cửa nhà luông sáu, năm canh.
Công ơn nuôi dền trưởng thành,
Cho, học mà lập bệ thân danh,
Vị tày, cao xanh,
Trà, thảo xong mới đành.
Tạm, một chương,
Xin xét, suy, rộng lượng
Vái đặng, khương cường,
Sao cũng viên cô hương. —.
Thở than, luông, ra vô,
Cái sò sao mà cực khổ:
Thêm đời đời lảm chổ,
Bị chữ nghèo về xâu hổ,
Trách sao, vận sò,
Lập chẳng nên, cơ đồ.
Chém cha, cái, sò, ba đào,
Mở ra, buộc vào,
Nghỉ lại càng, thêm đau.
Xin cha mẹ chớ lo,
Đôi xứ kia qua xứ nọ,
Cho biết, mùi đời,
Không phóng đàng ăn chơi. —.
Bây lâu, gia sự, làm sao,
Môi sáu này biết bao.
Mau trả lời, cho con hằng,
Hề thương đừng miếng chập,
Tưởng thôi, khôn lập,
Lụy tuông sa, ước dâm.
Song thân, chớ, khá buồn rầu,
Bớt thăm, giảm sáu,

Con cũng về không lâu.
Hêm nổi mắt việc quan,
Nên gởi, thơ, phân cạng,
Kính thăm, ít hàng,
Xin mạnh giỏi bình an.
Hiều trung, chưa trả, cả hai,
Lo trả đến vẹn hai.
Trợn nghì, trợn nghì,
Con giữ dạ thảo ngay,
Lay, hời lá lay,
Chứng có trên cao dày.
Nghì, bậy, nổi đàng cay,
Giận, quá thay,
Không dặng mà thông thả.
Ta bà, ta bà,
Thiệt tha, dạ thiệt tha,
Lưu lạc, xứ xa,
Trách thay, con tạo khéo là.
{ Thôi, òi thôi dường chí thanh nhân
{ Òi thôi dường chí thanh nhân,
Cũng có khi vinh hoa mới toại.
Sóng cuộc đời mây ai,
Biết làm sao vinh hoa cho toại,
Song cũng, có ngày,
Bĩ cực thối lai. —
Song thân, gương dạ làm khuấy,
Ít năm nữa, sum vầy.
Mượn, đờn tranh ca lây giải buồn,
Đặt, một bản,
Trong dạ hân hoan.

CHÚC MỪNG Đám CƯỚI

TỨ ĐẠI PHỔ CA

{ Á duyên, khiến nên căn nợ đôi đường
{ Trăm năm nghĩa kết luân thường,

Gái, tánh Đoàn, với chàng họ Vương.
Nay, đến ngày tinh kỳ giao bôi,
Hai họ vầy vui nhau,
Đễ, xiết bao, phỉ mừng.
Tiệc, quỳnh tương,
Có các quan bên Văn bên Võ,
Ai cũng, hết tình,
Tụng, chúc, hai bên.
Muôn cho đều nên. —
Á lang, sánh, đôi lang,
Rất phỉ nguyên, tào khan.
Cho trọn niềm, tam cang,
Mới hiệp hòa cầm sắc,
Nghĩ kỳ, gia thất,
Bách, niên, châu trần.
Phỉ, bầy, duyên, tân tân,
Dầu xa, củng gấn,
Xa gấn nay mà giao lân.
Đều, trăm năm,
Câu lương dươn dài đo túc đề,
Địa lợi, nhưn hòa,
Chữ hồ việt, nhứt gia.
Chúc tam đa. —
Nay, đến, bữa nay,
Các thân bằng lại đây.
Ai cũng đều vui say,
Chúc cho thấy chồng vợ,
Dưới hòa, trên thuận,
Thủy ngư duyên, vui vầy.
Chúc, cho, vợ với chồng,
Như phụng, với rồng,
Xưa thuở đời Tân-mục-công.
Chàng, Tiên-Sử,
Buổi sánh duyên với nàng Long-Ngọc,
Đôi kêt, chung cùng,

Rất thông thả, như tiên.
Ai cũng đều khen.—
Phỉ hay, bữa, hôm nay,
Trên dưới đều thích tình vui say.
Tiệc bày, bĩ bàn,
{ Quan, trưởng cùng, liên hữu
{ Ai cũng mà đoái tưởng,
Như, là chữ, lương dươn hòa hải.
Cách, mây, mây, xuân thu,
Cách mây, xuân thu,
Huê Lý-đào trong rào thanh u.
Nay đà, đèn kỳ,
Chiêm, xanh truyền, tinh mai,
Cầu ngà, thứ sĩ,
Như hà, dải chí kỳ kiệt hê.
{ Thi, quốc-phong câu quân tứ hảo cừ
{ Thiên nam duy thước hữu sào,
Lại có câu, câu lân chỉ.
Chỉ chân, chân công tí,
Đào yếu yếu trắng trắng kỳ điệp,
Hôn nhờn, dĩ thời,
Nghĩ kỳ nghĩ thật, nghĩ gia.
Lạc, thê noa.—
Muôn năm, cánh, chung tư,
Mỗi, giây dưa nôi, dài dài.
Nay, mừng cho nam đáng đông sàng,
Trăm, tuổi lẻ,
Lang huê đảng phan.

CON GÁI LẦY TÂY

TỨ ĐẠI PHỔ CA

Chị em, rủ nhau toan liệu luận bàn
{ Lầy tây dặng sấm kiên vàng,
{ Bời, tại nàng trong lòng lẳng lơ.
Từ khi lưu lạc đèn giờ,

Mây, năm trời cùng người ngoại bang,
Tiệc vi, hường nhan,
Nở, trái duyên, sắc cảm
Bạn đồng tâm,
Chị em, rủ nhau xúm lợi,
Phân giải, ít lời,
Muôn sung sướng lây Lang-sa.
Phỉ tinh, chúng ta. —
Có khi, vinh hiển, mẹ cha,
{ Cửa trên mà, trong thiên hạ.
{ Phải nương theo mà, thê sạ,
Đề đi làm dân dã,
Cho ăn, bạc thán,
Đôi, ba, chục đồng.
Dầu, xâu tốt cũng là chồng,
Đạo nghĩa, bất đồng,
Nghĩa vợ chồng cũng như không.
Ông ôi này, ông ôi,
Nay xứ kia mai sang xứ nọ,
Tôi cũng, theo mình,
Cho trọn ngôi phu-thê.
Dạ em còn đương mê. —
Quê, gái, nhà quê,
Ở trong đồng phượng rầy.
Việc tây tà chưa từng thầy,
Cũng hiềm người muôn vậy,
Lậy thôi; dặng sấm,
Neo bông, với chiến.
Kiêm, mây, ông, tây hiển,
Nhiều bạc, nhiều tiền,
Hoặc có ghiên, cũng không chê.
Nhà quê, gái, nhà quê,
Mới lây tây, ba bốn thán,
Làm bộ, hơi đăm,
Cho thiên hạ người khen.

Mặc áo quần đồ đen. —
Cô, hời, cô ôi,
Thói tục đời cô chưa quen.
Ham tiên, lây tiên,
Cô, nở dạ khinh khi,
Coi nước mình ra chi,
Làm sao, cho trọn vậy, thì,
Nay, còn ở nước Nam,
Dạ cô còn đương tham,
Mai người về tây địa.
Chừng người, mắng kỳ,
Chàng trở lại Ba-ri,
Bỏ thiệp, sáu bi,
Hết, kẻ yêu, người vì.
{ Hay, nào hay bạc đã ra chi
{ Cô còn ở lợi Nam-kỳ,
Sao không theo, về tây địa.
Chừng người, hết thương,
Kích, tề, sa phạm ở lợi,
Nhơn nghĩa, nó hết rồi,
Bỏ cô lại bơ vơ.
Đoạn, trường ngắn ngờ. —
Ngày nay, mới, xét suy,
Sự, dĩ lỡ ra rồi.
Ai, nào hay tay đã nhúng chàm,
Dại, rồi biết,
Khôn làm sao đây.

THAN THÂN TRÁCH PHÂN

TỨ ĐẠI PHỔ CA

Năm, bâm ba, mang tiếng chịu lời,
Bâm ba, mang tiếng chịu lời,
{ Trách, vận thời đời đời, biết bao.
{ Sờ sao cực khổ chẳng giàu,
Khi, rách lành vợ chồng có nhau,

Nay em dành, lảng xao;
Đặng tính toan, nơi nào.
Dầu, có thôi,
Nở, dạy con, đức tình cốt nhục,
Bây lâu, chung cùng,
Mà quên nghĩa thĩ chung.
Trưởng thôi, ra tính, làm ăn,
Sửa dọn thì, lảng xăng.
Rất nực cười, con vợ,
Nghỉ tới thì, không thương nhớ,
Đó xin, mưa chớ,
Chắc ngày sau hiệp, bao giờ.
Vòn, đây thật chẳng ngờ,
Đó đức, tình cờ,
Không nghĩ hồi, ban sơ,
Nhớ, trẻ dạy, than ôi,
Sáu tuổi, xa bên nội,
Trái oan, phũ rối,
Biết ai tỏ khúc nôi. —
Éo le, nhiều nỗi, đắng cay,
Hời dật trời, có hay,
Bao thuở mà, cho toại chí,
Bòn phương thì, vùng vầy,
Thảm thôi, chi bây,
Không, yên, dạ nầy.
Sanh, đứng, trong cỏi trần,
Chữ phú, chữ bán,
Sách, rõ ràng, không sai.
Lay, hời mà, lá lay,
Dầu có tham, tham danh lợi,
Nong nã, theo thời,
Phần chưa định cũng, hư. —
Ngán thôi, thê sự, than ôi,
Đạo cang thường, hay đời đời.

Có tiên, còn tiên,
Rất, hiem kẻ kêt duyên,
Hết, thì, ngựa nghiên,
Nghĩ, xiếc bao, thăm phiến.
{ Đã, lắm, lúc, gian nan
{ Cũng trọn nghĩa, tào khan,
Em vội lòng, tách ngan.
Khéo là, khéo là,
Cha, mẹ chẳng, nhờ ta,
Dạ, tợ thiết tha,
Sở sao, đật khách ta, bà.
{ Ai, hời ai phụ bạc lỗi nghi
{ Thiệt hơn chưa đặng tiếng gì,
Không đáng thôi, cứ sao nở dạ.
Trách, người nào, dưỡng dung,
Uổng công đây, nỉ non huật hạ,
Bạc phận, khéo là,
Diễn, một bản, để, ca. . — .
Ngày nay, thôi đã, rãnh rang,
Có lẽ, khi, thanh nhàn.
Thôi, trẻ thơ gìn giữ cho toàn,
Có, nơi khác,
Kể nghĩa, tào khan.

KHUYÊN AN TÌNH

TỨ ĐẠI PHỔ CA

Suy, nghĩ suy, cũng mặc ý nàng,
Xa xui nhẫn hời, bạn vàng,
Tạm, đôi hàng chúc cầu khương ninh:
Tiếc em, khuyên giải xúc tình,
Nỗi, bất bình đôi lời, thiệt hơn,
Mưa hể, mang ơn,
Chẳng, phải đây, giận hờn.
Náy, tình nhân,

Nở quên khi, xuống lên mây bận,
Thơ gởi, nhiều lần,
Sao phụ rầy không tỏ phận. —
Ân, ái, ái ân,
Cuộc phong trần, đương mê mẩn.
Khá nghe lời, tua cẩu thận,
Kèo nũa rồi, ăn năng cận,
Từng quen, tiếng dẫn,
Đó khá tua, mưa dừng.
Xin, chớ, ham, trau dôi,
Vui đặng, một hồi,
Sau nghỉ thì, than ôi.
Biết chỗ nào, gởi thân,
Chớ trách than, than bạc phận,
Sớm toan, tính cần,
Lo trà thảo song thân. —
Hay, có, có hay,
Giông sắc tài, năng cơ duỗi.
Sự chơi bời vui mấy buổi,
Gánh cang thường, dư trăm túi,
Tưởng thời, sung sướng,
Vòn, đây, cháng chường.
Thương, xót, thay, phận nằng,
Là sò, đoạn troàn,
Rửa sạch rồi, mới an.
Lo, chi người, hùng anh,
Hề tiêng thơm, bay muôn dặm,
Thieu chi, là chổng,
Lựa phải, ước trông. —
Đương xuân, ví bằng trắng trong,
Ánh sáng lòa, coi minh mông.
Những người, chưa từng,
Ai, ai, đều, chọn ưa,
Nêm rồi, say sưa,

Lâu lâu, họ cũng, phải chừa:
Thây, cuộc, thê, gián cang,
Nổi, hồ hang,
Có tướng tinh, hay chẳng nhẹ.
Nghe cùng, nghe cùng,
Tánh, xưa kiếp, đổi thay,
Bớt, chớ dâm say,
Lúc, đương xuân, xanh mảy.
{ Ôi, em ôi sữa tánh lúc này
{ Đặng anh tính cuộc sum vầy,
Chữ, tiêc trính, làm răng trọn đạo.
Mới, răng, thuyền quyên,
Nét phân sơn, chớ cho phai lặc,
Nợ duyên, trăm đàng,
Gánh vện chữ trước sau. . — .
Vị thương, nên tỏ, âm hao,
Muôn, nói chi, làm giàu.
Ở, với anh nuôi dưỡng vườn tròn,
Miếng, giữ trọn,
Đặng mà kiếm, con.

KHUYÊN ĐỜN BÀ LẬY CHỆT

VÀ CHÀ-VÀ (TỨ ĐẠI PHỔ CA)

{ Thơi, thành thơi suy nghĩ nực cười
{ Tiêc thương cang gián mây người,
Chệt, khách mà gọi rằng, là sang.
Túi tham muôn đặng, bạc ngàn,
Gắm lại thì, sao bằng Đổng-bang,
Nhiều người, mảnh mang,
Ham lây chi, chà-và.
Luông, xót xa,
Ngao ngán thôi, thôi thê sạ,
Có su, cũng chẳng già,

Miếng sung sướng, vào ra. . —
Khen chê, khôn kể, xiề bao,
Mẹ sanh thành, cha dạy bảo.
Phận mình, là con thảo,
Giữ sao mà cho trọn đạo,
Nữ công, nữ hạnh,
Thieu chi, người dành.
Lây nó, sang, mây chẳng, ai vì,
Ăn nói, dị kỳ,
Hỗ phận thì, nữ nhi.
Đồng, bạc nhiều, phải xiêu,
Dầu xâu xa, ôi thôi cũng chịu,
Đem thân, đánh liễu,
Kể biết, bao nhiêu. . —
Tức cho, trước mắt, chẳng lo,
Ít tháng rồi, nó bỏ.
Không một lời, phân tỏ,
Phải thôi thì, cho rõ,
Nghĩa nhơn, chi đó,
Biết làm sao, mà dò.
Buôn, bán. buôn, làm giàu,
Đem của, về tàu,
Nghỉ lại càng thêm đau.
Qua, kiếm vợ, nước Nam,
Bụng đảo điên, tính thôi lây tạm,
Cớ sao, không nhàm,
Ai ai cũng, muôn ham. . —
Nhớ thôi, trong dạ, không yên,
Mắt cháng chường, nhiều việc.
Lạnh lòng, lạnh lòng,
Đã, lậy rồi, lại chê,
Nước nào, còn mê,
Làm ăn, thieu chi những nghề.
Tiếc, tiếc, gái lịch xinh,

Tướng đặng, hiển vinh,
Bỏ nửa chừng, linh đình.
Đoạn tràng, đoạn tràng,
Luông, trách phận hường nhan,
Khôn xiêc, thờ than,
Thieu, chi trai, Đông-sàng.
{ May, chẳng may gặp lúc cơ hàng
Dầu sao cũng trọn nghĩa, cùng chàng.
Chớ, trách than, sô sao bạc mạng.
Mới, gọi rằng gái ngoan,
Chữ, hiền trinh, giữ cho tỏ rạng,
Nêu dạ, phụ phàn,
Trọn đời cũng, chẳng an. —
Nghe chẳng, mưa chớ, oán tôi;
Sau biết khôn, đã rồi.
Thôi, mây cô, xin bày nghe lời,
Tôi, tạm gởi,
Một bản, ca chơi.

HIÊU PHỤ MẪU

TỨ ĐẠI PHỔ CA

{ Ai, lóng nghe chép lây lời vàng
{ Lóng nghe chép lây lời vàng,
{ Tôi phổ tràng một bài, hiêu ca.
{ Thê gian từ trẻ đến già,
Cha, sanh thành mẹ thì, nuôi ta,
Nghĩa sâu dày, vui vui,
Vi, bằng như, đất trời.
Trẻ, thơ ngây,
Phụ mẫu sai, sao hay vậy,
Sách đã, dặn dò,
Chớ treo quây, tiêng co.
Mới, là phải cho. —

Kể công, lúc, nuôi con,
Ở trong lòng, đổ như son.
Vật mẹ thêm, dành nhịn,
Mỗi đêm nằm, không an ngủ,
Tiếng cho, đúng tháng,
Trở, sanh, lẽ nào.
Đền lúc, huê nở nhụy rỗi,
Da hêt, hổi hổi,
Hơn bờ mừng, con ôi.
Nhằm, khi nào không ra,
Có ruồi ro, những cơn trong dạ,
Mạng sô, vô thường,
Thôi khôn xiết nỗi thương.
Cha chạy hêt phương. —
Lại khi, ít tháng, sảo hư,
Luông đêm ngày ưu tư.
Vái khăn cầu cực khổ,
Miếng nôi dòng tông tổ.
Đề ra, lo lắng. —
Sợ biên xương, âm đầu.
Lớn khôn, sanh, tánh, chẳng hiền,
Cờ bạc, phá tiền,
Ăn học thì không siêng.
Bổn, phạo mình làm con,
Chữ biều trung, giữ sao cho trọn,
Nói đức, ông bà,
Chớ ham những, nguyệt hoa.
Tiếng càng bay xa. —
Á thay, tức, tức thay,
Đã lóng mà chặc tai.
Lỗi nghi, lỗi nghi,
Coi cha mẹ chẳng ra chi.
Mắng nhiếc, sâng si,
Kể, biết bao, nhiều thì.

Nở, đem, dạ bất nhờn,
Không nghĩ, công ơn,
Coi người ngoài, trọng hơn.
Bao giờ, bao giờ,
Nhớ, những hồi bé thơ,
Mẹ tin tưởng ước mơ,
Trông, lớn lên cây nở.
{ Khuyên, trẻ em chớ ở theo thời
{ Càng thường luân lý đời đời,
Sách, có câu, dưỡng-nhi-đài-lão.
Tích cốc, phòng cơ,
Giữ làm sao, cho đừng lỗi đạo,
Ây, bôn, phạm mình,
Phân xử, cho minh.
Tiếng càng lịch xinh. —
Đời xưa, nếm giá, khóc măng,
Cùng thâm vang lo, ôm mồ.
Người nay, khá tua ba thảo làm đâu,
Năm, ân trọn
Như vậy mới nên. —

CHUNG

Extrait de l'ouvrage de Suo Genshō
Finis le 30 Juin 1912
Phat Boon et Co.
J. J. J. J.

MỤC LỤC

	ng
Chúc thánh (Lưu thủy phổ ca)	Tra 3
Chiêu-Quân công hổ (Bình bán chân phổ ca) . . .	4
Đâu xảo (Tây thi phổ ca)	6
Tô-Huệ (Tứ đại phổ ca)	7
Gởi thăm tình nhân (Tứ đại phổ ca)	9
Khuyên vợ bớt ghen (Tứ đại phổ ca)	11
Gởi trách ân tình ở bạc (Tứ đại phổ ca)	13
Thương nhớ cựu tình (Đau tương tư) Tứ đại .	15
Tặng tình nhân (Tứ đại phổ ca)	17
Phụng-câu-hoàn-khúc (Tư-mã-tương-như gặp vợ) (Tứ đại phổ ca)	19
Thấy chùa (Tứ đại phổ ca)	21
Tông tình nhân (Tứ đại phổ ca)	23
Gởi thăm cha mẹ (Tứ đại phổ ca)	25
Chúc mừng đám cưới (Tứ đại phổ ca)	26
Con gái lây tây (Tứ đại phổ ca)	28
Than thân trách phận (Tứ đại phổ ca)	30
Khuyên ân tình (Tứ đại phổ ca)	32
Khuyên đờn bà lây Chệt và Chà-và (Tứ đại phổ ca)	34
Hiều phụ mẫu (Tứ đại phổ ca)	36

BIBLIOTHEQUE NATIONALE DE FRANCE

3 7531 00730600 5